

vel ponit aduerbialit. q. i. aliq modo. Et e
sensus. Si nō essent vel aliq mō nō eēnt in
domo patris mei māñones multe dixisset
vobis. q. vado pare vobis locum. Alij di
cunt q. sunt due dictiones. s. ablatiuus siq
7 min⁹ adū. i. si in aliq min⁹. Et fm vtrāq
opinionē min⁹ acuit pe.

Sodes. adū. blandiētis vel obsecrāt. Vñ
p^ristian⁹. Inueniunt aduerbia terminā
tia in es. pductam. vt Sodes. Alibi tamē
cōnumerat sodes inter verba defectiua. s. i
ibi secut⁹ ē opinionē eorū q dixerunt q so
des est verbum comicū. vt Sodes. i. si au
des. 7 est sine dubio vox blandiētis 7 ob
secrantis.

Solūmodo. adū. qñtītatis. i. tantūmodo. 7
d^ra solus. 7 modo. 7 sunt due ptes posite
p vna. 7 grauāt penl. siue mo.

Sortito. adū. i. p sortes. pe. pd. Vñ Ezech.
xl v. Lūq ceperitis terrā diuidere. sortito
separate pmitias dño.

Sponte. adū. qñtītatis. i. vltro volūtarie. 7 d^r
a spondeo. des. pñt etia qñq noialiter
vt Albea sponte h feci. Szmeli⁹ ē vt dica
mus nomē eē tñ ablatiui casus. 7 nō adū.
licet qñq ponat aduerbialit. Si enim eēt
aduerbiū. cū poneret nominalit nō adiun
geret sibi adiectiuū nisi in neu. genere. Ge
nerale qdā ē q qñ aliqua dictio nō noialis
ponit noialiter i neu. genere. ponit tñ. et
suscipit adiectiuū in neu. ge. vt Tuū lege
re. Tuū euge. Tuū ergo.

Stati. i. ilico adū. tpis a sto vñ a statu d^r.

Stirpit⁹. adū. i. radicit⁹. 7 d^ra stirps.

Sub. ppositio ē 7 deseruit vtriq casui. Et
nō q quotienscūq sub sūt ad locū pstrui
tur cū actō tñ. vt Virgili⁹. Mitunt sub ip
sos postes. i. ad ipsos postes. Itē qñq po
nit p ante. vt Virgili⁹ in georg. Sub lu
cem exportāt calatū. i. ante lucē. Itē qñq
ponit pro p. vt Sub noctē curā recusat. i.
p noctē. Alibi videt sūtare in loco. vel qñ
in loco. 7 pstruit tunc cum ablatiuo tñ. vt
Sub domo. Et scias q sub his lris sequē
tibus mutat. b. in illas. scz. c. f. g. m. p. r. vt
Succūbo. suffero. suggero. sūmoueo. sup
pono. surripio.

Subito aduerbiū. i. cito. velociter. repēte
insperate. Et vt dicit Dionysius in episto
la ad Caium. Subito est qd est pter spem
et non ex apparente ad manifestum addu
ctum.

Subter 7 subtus aduerbia. 7 deriuant a sb
Et differūt. q. subter ē qd re aliqua superi

ori depmit 7 cōculcat. Subtus qd demif
sionē alterius nō ptingit. Item subtus nō
exigit casum. s. subter exigit qñq accusa
tiuum qñq ablatiuum. Quotiens subter
signat esse in loco. vel qñ in loco construī
cum ablatiuo tñ. alibi vero cum accusati
uo. Et comparatur subter. subterior. super
latiuo caret.

Super. adū. loci. Vñ supra vel supera dice
bant antiq. In sup p apocopā. 7 supra per
syncopā. Sed differūt. q. sup est qd immi
net. Supra quod sub se aliquid habet stra
tum. Item supra construī cum solo actō.
super vō qñq cum actō qñq cū ablatiuo
Qñ enim sup ponit pro de. vel in construī
tur cum ablatiuo tñ. vt Sup p^riamo. id
est. de pamo. 7 Super viridi fronde. i. in
viridi fronde. aliter pstruit cū actō. Item
supra ponit ppositiuo. 7 comparat supra.
superior. suprem⁹ vel sūm⁹. In super⁹ su p
me vel sūme adū. Et hec supremitas. tatis
Et superus. ra. rū. Et h super⁹. ri. de⁹ cele
stis. Et cor. pma sup. Et cōponit Desup
7 insup. Et possunt esse due partes. de su
per 7 in super. 7 tūc su acuit. vt De super
terram.

Sursum vel sūsum. adū. loci. fm l hugl. Et
vt dicit p^rap. Sūsum in superiori pte i lo
co sūt. sursum ad locum.

De

T

Tam. adū. qñtītatis vel cōparandi. vel si
militudinis.

Tamē. ē coniunctio aduersatiua.

Tametli. ponit p quīs. 7 est cōiunctio ad
uersatiua. Et componit a tam. 7 etli. Vel
est quedā irregularis congeries vocum. q
ponit p vna pte. Vñ l heb. vj. d^r. Tamet
li ita loquimur. Vel fm aliā lram. Tamen
7 si ita loquimur.

Tandem. i. aliqñ. in fine.

Tantis per. i. tñ. vel interea. 7 videt esse cō
positum a tantis. 7 per.

Thau d^resse adū. admirantis.

Temere. adū. i. psumptuose. fatue. stulte. si
ne causa. sine pñlio.

Tenus ē ppositio ablatiuo casui deseruiēs.
pñt etia esse aduer. 7 est tenus idē qd pro
pe vel iuxta.

Typice. adū. i. figuratiue.

Totiens. adū. nūeri. 7 d^ra tot.

Trās. i. vltra. Et vt dicit p^ristian⁹ in tra
ctatu ppositionū. qñ trās pponit cū dicti
one incipiente a. d. vel. n. vel. i. consonāte.

abſciſſ. n. s. vt Traduco. trado. trano. tra-
iſcio. In alijs aut cōpoſitiōib⁹ remanet in-
tegra. Unde. Si componat trans littera
nulla mouet. Trano. traſcio. trado. tra-
duco remotis.

Tricies. adū. numeri. i. triginta vicib⁹. ⁊ dī-
a triginta.

Tridie aduerbiū. a triduū dī.

Trigies. adū. nūeri. i. triginta vicib⁹. a tri-
ginta dī.

Tuatim. adū. pſonale. i. tuo more. vñ more
tue gētis vel patrie. Siliter diſtingue mea-
tim ⁊ tuatim. Et ſcias q aduerbijs nō acci-
dit numerus. neq persona. vt dixi in mea-
tim.

Tunſim. adū. i. minutim. cōciſim. vel pcul-
ſim. ⁊ dī. a tundo. dī.

De

23

Vah qñq ſiſt gaudiū. ⁊ eſt interiectione gau-
dentis. Vñ Eſaie. xliij. Vah calefact⁹ ſuz
vidi vocū. Et Aug⁹. dīc. Luz delectamur
dicim⁹ vah. Itē qñq denotat deriſionem
vel increpationē. Unde Matthei. xxvij.
Vah qui deſtruit templū dei. ⁊c.

Valde. i. fortiter. nimis vehementer. ⁊ dici-
tur a validus p ſyncopam pro valide ſm
pſiſtianum.

Vau. ē adūbiū admirātis. vel iurāt. Vau
etiā nomen ē cuiusdā elementi apud hebre-
os. ſc3. v. pſonantis.

Abertim. aduer. i. abundanter.

Abi eſt aduerbiū loci ⁊ interrogandi. ⁊ ſiſt
⁊ interrogat in loco. Item eſt aduerbium
tpis. vt Abi. i. poſtq vel qñ. Item eſt ad-
uerbium qualitat. vt vbi. i. qualiter. Et
quātitat. vt vbi. i. quantum. Et ſimilitu-
dinis. vt vbi. i. ſicut. Eſt etiam qñq adū.
increpantis vel admirantis. Unde Gen.
iij. Adam vbi es. quaſi dicat. in quāta mi-
ſeria es ⁊ in quāta anguſtia es. Miſer qd
fecisti in quantum peccatum cecidiſti. Be-
ne em ſciebat deus vbi eēt. ſed quaſi admi-
rando increpat eum q in tantū peccatū de-
lapſus erat. Et nō q vbi recipit vñdecim
intercompoſitiones ⁊ ſyllabicas adiectione-
nes. vt Sicubi. Necubi. Alicubi. Nūcubi
Ecubi. ex en ⁊ vbi ppoſitū. Abiq. vbiubi
vbiuis. vbilibet. vbicūq. vbinā. Inueni-
unt etiā qdā alia q vident eſſe cōpoſita ab
vbi. vt Atubi. Aſtubi. Poſtubi ſ3 potius
ſunt quedam irregulares vocum congeri-
es. ⁊ fungunt loco vñius dictionis aliquā-
do. Item vbi tam ſimplex q cōpoſita eiuf

poſſunt exigere genitiuū ex vi diſtributio-
nis. vt Abiq. locorum. i. in quolibet loco-
rum. ⁊ vbi locorum. i. in quo locorum. Si
militer ⁊ vbiuis locorū. vbicūq. locorū vñ
gentiū. Vel dic q cū dicis. Abiq. locorū
vel terrarū. i. in quolibet locorū. illi geni-
tiui regunt ex natura pſitionis. Et cor. p-
mam vbi. Vñ Quidi⁹ epi. Jura fides vbi
ſunt commiſſaq dextera dextre. Item no-
ta q in pdictis qñ vbi poſtponit. tūc eſt cō-
poſitio. vt Sicubi. alicubi. vel qñ gemina-
tur. vt vbiubi. S3 qñ vbi pponit tūc ē ſyl-
labica adiectione. vt vbiuis. vbicūq. ⁊c.

Ve interiectione dolentis. vel execrantis vel
maledictis. vt Ve illi p quem ſcandalum
venit. Itē ve ſiſt eternam damnationē in
ſacra ſcriptura. ⁊ ſcribitur p ac. diphthon-
gon. Item ve. i. ſine. Inde per compoſiti-
onem veſanus. ſm lūgi. Item ve eſt con-
iunctio enclitica. ⁊ p vel ponit. et tūc ſcri-
bitur p. e. ſimplex.

Vehementer. tius. ſime. i. fortiter.

Vel aliquñ eſt p iunctio diſiunctiua. vt quādo
ponit inter duo que nō poſſunt ſimul eſſe
vera. vt lūo eſt aīal rationale vñ irrationa-
le. Aliquñ eſt ſubdiſiunctiua. vt qñ ponitur
inter duo que ſunt ſimul vera. vt Amaue-
runt vel amauere. Aliquādo etiam ponit
vñ pro ſaltem.

Velociter. adū. i. cito. repēte.

Veluti. a vel ⁊ vñ p iunctio cōponit ⁊ idē
eſt qd quēadmodū. quomodo. ſicut. ſm
pſap. Et cor. penl. Unde Virgili⁹ enei. ix.
At veluti pleno lupus ſidiat ouili. Et in-
de p apocopam ſit. velut aduerbium ſimi-
litudinis. id eſt. ſicut quaſi ⁊c. t. finalis lit-
tera. ⁊ nō. d.

Verbo tenus verbi gratia verbi cauſa due
ptes. ⁊ ſub duobus accentibus regende.

Venuſte. i. honeſte.

Verſute. i. callide.

Vero. ſepe ponit p p iunctio cōponit. ⁊ idē
eſt qd quēadmodū. quomodo. ſicut. ſm
pſap. Et cor. penl. Unde Virgili⁹ enei. ix.
At veluti pleno lupus ſidiat ouili. Et in-
de p apocopam ſit. velut aduerbium ſimi-
litudinis. id eſt. ſicut quaſi ⁊c. t. finalis lit-
tera. ⁊ nō. d.

Vicacim. aduerbiū. penl. pdu. pōt deriua-
ri a vicus. quaſi p vicos. vel de vico in vi-
cum. Vel poteſt deriuari a vice. i. viciffim
p ſingulas vices.

Viciffim adū. i. alternatim. mutuo p vices.
Videlic3. adū. affirmandi. i. nimirum. certe
ſc3. vero. videre lic3. ⁊ cōponit a videre et
licet. Vel eſt coniunctio cōponit vñ ex-
poſitiua ſm lūgi.